

Dir's VII
(De *Foll* set)

Xavier Casassas Canals

Dir's VII
(de *Foll* set)



Editorial Sunya
Barcelona

No es permet la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió en qualsevol forma o per qualsevol mitjà, sigui aquest electrònic, mecànic, per fotocòpia, per enregistrament o altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*.

© Xavier Casassas Canals

© Editorial Sunya 2024

www.editorialsunya.com

info@editorialsunya.com

C/ Marquès de Barberà, 4

08001 Barcelona

ISBN: 978-84-127132-8-2

DL:

Imprès per: Media Printing, S.L.U.

Sant. Francesc Xavier, 41-43 - Local 1

08950 Esplugues del Llobregat

Barcelona

La imatge de la coberta del propi autor

2024

Amb agraïment, a tots els lectors que
amb els seus ulls desperten i donen
nova vida als meus dirs

I

-Digues, foll,

flor

d'amor?

-Els ulls

l'arrelen

al cor.

II

-Digues, foll,

el nus

més ferm?

-Lliga el cor

al sentiment

més pur.

III

-Digues, foll,

de dia

el sol?

-Ens deixa veure el món,

però ens amaga

la immensitat de la bellesa

de l'univers.

IV

-Digues, foll,
de totes les llums
la més neta?

-La que brolla
del cor
il·luminant
l'enteniment.

V

-Digues, foll,
la llunyania
de l'amor
que ens abandona?

-L'amor no ens abandona.
Sempre present ens viu.

El mirall
on volem reflectir
el fora
de la seva presència,
és el que es pot trencar,
entelar
o allunyar,
però l'amor,
sempre ens és
i queda.

VI

-Digues, foll,

l'amor

d'una flor?

-Sota la claror del sol,

la força de l'arrel

inflamada

amb el foc del cor

que fa brollar colors

de llum

on la joia és lluror.

VII

-Digues, foll,

ulls

de flor?

-Riuen vius i secs,

són joies

de les espurnes més perfectes

de la bellesa

de la creació.

VIII

-Digues, foll,

el dir

dels estels?

-Només

el podem escoltar

quan la claror

perd la seva força

i s'enfosqueix.

IX

-Digues, foll,

un cor

partit?

-El cor

no es parteix,

s'expandeix

i es reparteix.

X

-Digues, foll,

la llàntia

del cor?

-Fins i tot

quan és negada

crema i il·lumina.

XI

-Digues, foll,

la font

de la bellesa

de la rosa?

-Brolla

de les arrels

de les llavors de l'amor,

i de la set enamorada

dels ulls i dels cors.

XII

-Digues, foll,

la via

de la bellesa?

-La fem nostra

embellint

el nostre pas

i els nostres ulls.

XIII

-Digues, foll,

el do

de la bellesa?

-Només

fent-lo nostre

el podem viure

i fer viure.

XIV

-Digues, foll,

la mar

més encisadora

i perillosa?

-La mar de l'amor

mancada de ports i ribatges

on els navegants lluiten

entre fars ebris de llum,

el cant de les sirenes

i la llur dels estels.

XV

-Digues, foll,

cor,

enteniment

i raó?

-L'amor

ho uneix tot

en una mateixa

condició.

XVI

-Digues, foll,

l'alè

d'un dir d'amor?

-Pot moure

més horitzons

que el buf violent del vent

arrossegant

tempestes, núvols i esperances.

XVII

-Digues, foll,

ulls

enamorats?

-Tremolen

de joia

en veure la llum enamorada

del cor que estimen.

XVIII

-Digues, foll,

una flor

d'amor?

-Pot il·luminar

tot un jardí

encara que sigui

al cor

de la nit més fosca.

XIX

-Digues, foll,

l'aigua

d'un mirar?

-Pot inundar

ulls secs

i fer germinar

les flames

dels cors més encongits.

XX

-Digues, foll,

el jardí

de l'amat?

-Flors,

camí,

silenci i bellesa.